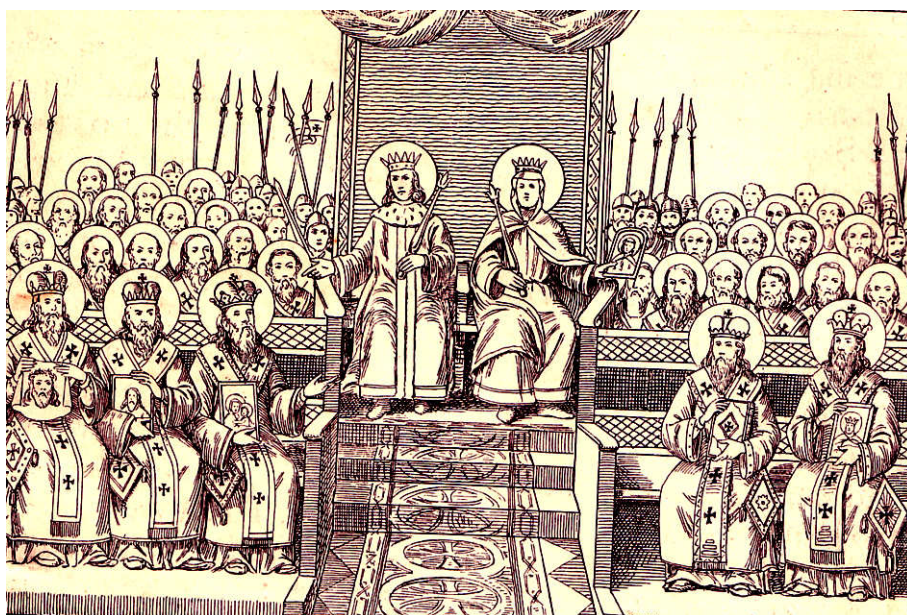

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptea după Paști – a Sfinților Părinți de la Sinodul Întâi Ecumenic

Sinodul I Ecumenic – imagine din Evangheliarul editat în 1925

**Propovăduirea
Apostolilor și dogmele
Părinților au întărit
Bisericii o singură
credință; care
purtând haina
adevărului, cea țesută
din Teologia cea de
sus, drept îndreptează
și slăvește taina cea
mare a dreptei cinstiri
de Dumnezeu.
CONDACUL DUMINICII A
ȘAPTEA**

EVANGHELIA ZILEI

Ioan 17, 1-13

1. Acestea a vorbit Iisus și, ridicând ochii Săi la cer, a zis: "Părinte a venit ceasul ! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te preaslăvească.
2. Precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelorora pe care Tu I-ai dat Lui.
3. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis.
4. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.
5. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea.
6. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit.
7. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine;
8. Pentru că și cuvintele pe care Mi le-ai dat, le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.
9. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.
10. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei.
11. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău, în care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi.
12. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău, pe cei ce Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura.
13. Iar acum, vin la Tine și acestea le grăiesc în lume, ca să fie deplină bucuria Mea în ei."

DUMINICA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic

În Duminica a șaptea după Paști prăznuim pe Sfinții Părinți care s-au adunat la Sinodul Întâi Ecumenic de la Niceea, din anul 325. La acest sobor au participat 318 Părinți din întreaga lume creștină. Ei s-au adunat la chemarea Sfântului Constantin cel Mare, care era împăratul roman în acea vreme, pentru a osândi erezia lui Arie. Acesta învăța că, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, nu este de-o ființă cu Tatăl, și deci de aceeași cinste și de aceeași putere, că El este o creatură a Tatălui, și că a fost un timp când Fiul nu exista. Pentru că s-a făcut mare tulburare din pricina acestei învățături în întreaga Biserică, Părinții s-au adunat, îndemnați fiind și de împăratul Constantin și au statornicit cele adevărate, arătând că Fiul este de o ființă cu Tatăl, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prin Care toate s-au făcut. Pe Arie și pe cei ce credeau asemenea lui, i-au dat anatemei, scoțându-i din sânul Bisericii.

Sfinții Părinți reuniți la cel dintâi Sinod Ecumenic au alcătuit primele șapte articole din Simbolul de Credință, respectiv, până la articolul: “Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul...”

Tot la Sinodul I Ecumenic s-a hotărât și regula după care să se calculeze data Sfintelor Paști, regulă păstrată de creștinii ortodocși până în ziua de astăzi.

Între cele douăzeci de canoane emise de Sinodul I Ecumenic este cel care reglementează ordinea întâietății celor cinci patriarhii istorice, precum și cel referitor la căsătoria preoților de parohie.

De aceea, hotărârile și canoanele Sinodului I Ecumenic constituie normative de primă importanță pentru viața Bisericii.

Ceea ce este foarte important pentru români, este faptul că la cel dintâi Sinod Ecumenic a participat și un ierarh de Tomis, punând în evidență existența unor structuri bisericești funcționale în teritoriile locuite de români, încă de la începutul veacului al IV-lea.

❖ *Sinod* sau *sobor* înseamnă adunarea ierarhilor Bisericii. Când spunem că Biserica este *sobornicească*, aceasta înseamnă că forul superior de conducere a Bisericii nu este o persoană, ci soborul, sinodul.

❖ *Sfântul Sinod* este alcătuit din ierarhii tuturor eparhiilor (Episcopi și Arhiepiscopi) din Patriarhia Română și este instituția de maximă autoritate canonică, dogmatică și administrativă a Bisericii Ortodoxe Române. Sfântul Sinod se reunește periodic, luând hotărâri asupra celor mai importante probleme din viața Bisericii Ortodoxe Române.

❖ *Sinod Ecumenic* definește adunarea ierarhilor creștini din întreaga lume, sau măcar a delegaților tuturor eparhiilor creștine. Biserica Ortodoxă își fundamentează practica și învățătura de credință pe hotărârile celor șapte Sinoade Ecumenice.

Sinodul Ecumenic are două obiective principale – stabilirea normei de credință, a dogmei sau a învățăturii și asigurarea unității Bisericii, al cărei simbol și este.

În prezent, pentru a se mai putea reuni un Sinod Ecumenic, ar trebui să se refacă în prealabil unitatea Bisericii Creștine, așa cum a fost înainte de Schisma de la anul 1054.

❖ *Simbolul de credință* sau *Crezul* este expunerea sintetică a adevărilor de credință pe care le mărturisește Biserica în mod unitar. De aici necesitatea de a învăța de a mărturisi și de a include în rugăciunile noastre personale *Crezul* ca semn al participării fiecăruia la unitatea Bisericii lui Hristos.

RESPONSABILITATEA DE A FI CREȘTIN

Sfântul apostol Pavel zice: “Dumnezeu a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, ca să nu mai fim copii, ci să creștem în toate privințele” (Efeseni 4,11 și urm.)

Chemarea aceasta nu are excepții: ea se adresează tuturor creștinilor, este o obligație pentru toți. Căci în toți trebuie să ia chip Hristos, tuturor ni s-a poruncit să fim desăvârșiți (Matei 5,48). Pe toți îi îndeamnă Sf. Apostol Pavel: ”Căutați sfințenia “.

Creștinii care au colaborat cu voia lui Dumnezeu și prin truda vieții lor au lucrat rod de mântuire, vor intra în împărăția Tatălui ceresc.

Învățătura pe care ne-o dă Fiul lui Dumnezeu prin pilda talanților este că avem datoria să conlucrăm cu harul lui Dumnezeu la mântuirea sufletelor noastre. Colaborarea constă în a lucra și a te strădui să te pătrunzi și să te transformi de Duhul lui Hristos. Deoarece Mântuitorul este curățenie absolută, dragoste desăvârșită și smerenie deplină, colaborarea cu harul lui Dumnezeu înseamnă un neconținut progres în sfințenie, în dragoste, în smerenie. Trebuie să ne ostenim să devenim din ce în ce mai curați, mai iubitori, mai buni.

Ferice de cei ce ascultă și împlinesc voia lui Dumnezeu. Aceia sunt slugile bune și credincioase care dublează talanții. Slugile leneșe vor rămâne nemiluite, vor fi aruncate în întunericul cel din afară, unde este plângere și scrâșnire de dinți.

Din nenorocire, în vremea noastră sunt multe slugi leneșe care își îngroapă talantul în pământ și resping cin-stea ce li s-a făcut de a fi colaboratori ai lui Dumnezeu. Sunt între noi oameni foarte cumsecade: harnici la muncă pentru câștigarea pâinii de toate zilele, credincioși în viața familială, cinstiți la serviciu, amabili, prieteni buni. Totuși acești oameni vor fi aruncați în întunericul cel înfricoșător. De ce? Fiindcă ei sunt morți sufletește. Lor li se poate spune ceea ce avea poruncă să spună Sf. Ioan Evanghelistul conducătorului Bisericii din Sardes : “Știu faptele tale: îți merge numele că trăiești, dar ești mort “(Apocalipsa 3,1).

Să ascultăm chemarea pe care ne-o face astăzi Dumnezeu și să fim colaboratorii lui Dumnezeu în opera mântuirii noastre. Nu trebuie să așteptăm

ocazii speciale pentru a începe să lucrăm pentru suflet. Fiecare în lumea sa, în casa sa, în mijlocul soților săi de muncă să țină seama că este o mlădiță a tulpinii cerești care este Hristos și să aducă acolo o mărturie spre lauda lui Dumnezeu. Zilnic să creștem în sfințenie, mereu să facem un pas înainte spre desăvârșire.

Iulia Pânzariu

APOSTOLUL ZILEI Faptele Apostolilor 20,16-18 și 28-36

16. Căci Pavel hotărâse să treacă pe apă pe lângă Efes, ca să nu i se întâmple să întârzie în Asia, pentru că se grăbea să fie, dacă i-ar fi cu puțință la Ierusalim, de ziua Cincizecimii.

17. Și trimițând din Milet la Efes, a chemat la sine pe preoții Bisericii.

18. Și când ei au venit la el, le-a zis :Voi știți cum m-am purtat cu voi, în toată vremea, din ziua cea dintâi, când am venit din Asia,

28. Drept aceea, luați aminte de voi înșivă și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v-a pus pe voi episcopi, ca să păstrați Biserica lui Dumnezeu, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.

29. Căci eu știu aceasta, că după plecarea mea vor intra, între voi, lupi îngrozitori, care nu vor cruța turma.

30. Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați, grăind învățături răstălmăcite, ca să tragă pe ucenici la ei.

31. Drept aceea, privegheați, aducându-vă aminte că, timp de trei ani, n-am încetat noaptea și ziua să vă îndemn, cu lacrimi, pe fiecare dintre voi.

32. Și acum vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului Său, cel ce poate să vă zidească și să vă dea moștenire între toți cei sfințiți.

33. Argint, sau aur, sau haină, n-am poftit de la nimeni;

34. Voi înșivă știți că mâinile acestea au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine.

35. Toate vi le-am arătat, căci ostenindu-vă astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Iisus, căci El a zis: Mai fericit este a da decât a lua.

36. Și după ce a spus acestea, plecându-și genunchii, s-a rugat împreună cu toți aceștia.

MINUNEA CREDINTEI : SFINTELE MOAȘTE ALE SFINȚILOR

Sfinții au cinstit și au preamărit pe Dumnezeu, de aceea și ei au fost preaslăviți la rândul lor de El.

Moaștele, osemintele Sfinților au în general o nuanță gălbuie. La dezgroparea persoanelor sfinte, oamenii exclamă: “ A fost sfânt ! “

Uitați-vă la sfintele lor moaște; sunt galbene ca chihlimbarul sau ca lămâia. Altele au și unele dungii rozalii sau roșiatice. Altele au pe craniu cunoscuta cusătură în formă de cruce. Adică se adaugă la tăieturile obișnuite una care traversează la mijloc osatura frunții și ajunge până la nas, având drept rezultat formarea pe cap a unei cruci imense.

Altele răspândesc mireasmă , fie continuu, fie la sărbători, fie în împrejurări obișnuite , fie excepționale.

Un călugăr de la Sfânta Mănăstire Lavra povestește ce mireasmă uimitoare în intensitate se revărsă la fiecare 1 ianuarie la procesiunea cu capul Sfântului Vasile cel Mare, care se păstrează la Mănăstirea Marea Lavră de la Sfântul Munte. Crezi că se sparg multe sticle cu parfum.

O deosebită mireasmă răspândesc și sfintele moaște recent descoperite ale Mucenicului Efrem, care a fost martirizat de către turci în 1426. Se află la Mănăstirea Bunavestire a Născătoarei de Dumnezeu, la Nea Makri - Attica. Iar când, în 1965, au fost descoperite, primul semn al lor a fost acest miros plăcut.

Redăm mai jos dintr-o carte despre această descoperire: ”Muncitorul începu să sape. Înaintând cu dezgroparea sfântă și ajungând aproape de 1,70m adâncime, cazmaua a adus mai întâi la lumină capul Omului lui Dumnezeu. În aceeași clipă s-a răspândit o mireasmă nedeslușită în jur.” (Viziuni și minuni ale Sfântului Efrem celui de curând apărut , N. Makri-1982, pag. 12)

Dincolo de mireasma lor plăcută, să trecem la nedescompunerea lor, la rămășițele pământești nedescompuse ale Sfinților. Acesta este unul din capitolele cele mai frumoase ale vieții și faptelor sfinților cerești.

La acest punct, legile biologice se abrogă sărbătorește. Gândurile, îndoielile se neutralizează, iar floarea credinței se deschide plină de rouă, de viață și de lumină.

Îmi amintesc că odată mă aflam pe 17 decembrie la Kyllini, în județul Ilia. Ceva m-a mânat să mă îndrept spre insula Zakynthos din apropiere. Toată lumea de aici își sărbătorea sfântul protector.

M-am îndreptat spre impunătoarea biserică a Sfântului Dionisie. În fundul flancului din dreapta erau expuse pentru închinare Sfintele Moaște ale Sfântului. De data aceasta erau scoase din raclă și așezate în picioare. În fața ochilor, plină de viață se afla minunea lui Dumnezeu ! Cu toate că sfântul ierarh murise în urmă cu patru sute de ani, trupul său nu suferise de pe urma descompunerii și a ruinei timpului. Era nedescompus și neatins de degradare. Vedeam aici devenite inutile legile naturale. Și în același timp o întruchipare a viitoarei nestrucăciuni a trupurilor, după învierea universală.

În vreme ce trei ani după moarte sunt de ajuns ca să se desfacă toată armonia și unitatea corpului și să se transforme în cenușă carnea, pielea , nervii etc., în cazul de mai sus, au trecut patru sute de ani întregi fără să se producă descompunerea și putrezirea trupului. Și , firește acest lucru uimitor nu este observat numai la Sfântul Dionisie.

(din volumul *Minunea credinței* – arh. Daniil Gouvalis)

ANUNȚURI

- ❖ Sâmbătă 14.06.2003 este zi de pomenire pentru morți: **Moșii de Vară**. Se va oficia în Biserică Sf. Liturghie și se vor face cuvenitele pomeniri pentru cei răposați.
- ❖ Duminică 15.06.2003 este **Duminica Pogorârii Sfântului Duh**, sau **Duminica Mare**, sau **Duminica Rusaliilor**.
- ❖ După Sfânta Liturghie, în Duminica Mare se va oficia Vecernia Specială, sau “**Slujba plecării genunchilor**”, cu rugăciuni deosebite, la sfârșitul căreia se va împărți tei binecuvântat și trandafir, sau flori.
- ❖ Conform tradiției, invităm creștinii din parohie, mai ales pe tineri, pentru a veni cu flori pentru a împodobi Biserica.